

Sag T-379/03

Peek & Cloppenburg KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — ordmærket Cloppenburg — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografisk oprindelse — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94«

Rettens dom (Anden Udvidede Afdeling) af 25. oktober 2005 II - 4636

Sammendrag af dom

1. *EF-varemærker — klagesag — søgsmål for Fællesskabets retsinstanser — Harmoniseringskontorets processuelle rolle — Harmoniseringskontorets adgang til at støtte sagsøgerens påstande, selv om kontoret er sagsøgt for Retten — sagens genstand bortfaldet — ikke tilfældet*
(*Rettens procesreglement, art. 133, stk. 2*)

2. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — absolutte registreringshindringer — varemærker, der udelukkende er sammensat af tegn eller angivelser, der kan tjene til at betegne en vares kendetegn — varemærke for en detailhandelsvirksomheds tjenesteydelser — ordmærket Cloppenburg*
[Rådets forordning nr. 40/94, art. 7, stk. 1, litra c)]

1. Selv om Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ikke har den nødvendige søgsmålskompetence til at anlægge sag til prøvelse af en afgørelse truffet af et appelkammer, er Harmoniseringskontoret i forbindelse med søgsmål vedrørende EF-varemærker — uanset om der er tale om sager for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret, hvor flere parter end sagsøgeren for Retten er involveret, eller sager, der alene vedrører sagsøgeren og Harmoniseringskontoret — omvendt ikke forpligtet til systematisk at forsvare enhver anfægtet afgørelse, der er truffet af et appelkammer, eller til nødvendigvis at nedlægge påstand om frifindelse i forbindelse med ethvert søgsmål, der er rettet imod en sådan afgørelse. Der er intet til hinder for, at Harmoniseringskontoret tilslutter sig sagsøgerens påstand eller endog nøjes med at overlade afgørelsen til Rettens skøn, samtidig med at alle de argumenter, som Harmoniseringskontoret finder relevante, anføres til Rettens oplysning. Til gengæld kan Harmoniseringskontoret ikke nedlægge påstand om ophævelse eller omgørelse af appelkammerets afgørelse på et punkt, der ikke er nævnt i stævningen, eller gøre anbringender gældende, der ikke nævnt i stævningen. Selv om det i artikel 133, stk. 2, i Rettens procesreglement er angivet, at Harmoniseringskontoret er sagsøgt for Retten, ændrer dette desuden ikke de konsekvenser, der følger af opbygningen af forordning nr. 40/94

om EF-varemærker vedrørende appelkamrene. I henhold til denne angivelse er det i det højeste tilladt, at der træffes afgørelse om sagsomkostninger, i tilfælde af annullation eller ændring af den anfægtede afgørelse, uafhængigt af det standpunkt, Harmoniseringskontoret har indtaget for Retten.

Når Harmoniseringskontoret tilslutter sig sagsøgerens påstande, fritager overensstemmelsen mellem parternes påstande og argumenter ikke Retten for at efterprøve lovligheden af den anfægtede afgørelse under hensyntagen til de anbringender, der er gjort gældende i stævningen.

Da den anfægtede afgørelse således hverken er blevet ændret eller trukket tilbage, og da Harmoniseringskontoret hverken har kompetence til at gøre dette eller til at give instrukser herom til appelkamrene, har sagsøgeren fortsat interesse i at opnå annullation af denne

afgørelse, og sagen har derfor ikke mistet sin genstand.

(jf. præmis 22-24 og 27-29)

2. I henhold til den tyske gennemsnitsforbrugers opfattelse kan ordmærket Cloppenburg, der er søgt registreret for »detailhandelsvirksomhed« i klasse 35 i Nice-arrangementet, ikke tjene til at betegne den geografiske oprindelse af de tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkeansøgningen, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.

For at afgøre, om betingelserne for, at den pågældende registreringshindring finder anvendelse, er opfyldt, skal der således tages hensyn til alle relevante omstændigheder, såsom karakteren af de varer og tjenesteydelser, der er ansøgt

om, den større eller mindre grad af renommé navnlig i den omhandlede økonomiske sektor, det omhandlede geografiske sted og det større eller mindre kendskab, som den berørte kundekreds har hertil, sædvanerne i den berørte branche og spørgsmålet om, i hvilket omfang de omhandlede varer og tjenesteydelsers geografiske oprindelse efter de berørte kundekredsens mening kan være relevant for bedømmelsen af kvaliteten af og de øvrige egenskaber ved de omhandlede varer og tjenesteydelser.

Hos den relevante kundekreds er der — forudsat at den har kendskab til byen — et svagt eller allerhøjst middelgodt kendskab til den tyske by Cloppenburg, der har ca. 30 000 indbyggere, og der er ikke nogen forbindelse mellem byen og kategorien af de omhandlede tjenesteydelser.

(jf. præmis 39, 40, 46 og 49-51)